

lem i sin Ministertid reviderede en Lov og helt glemte at gaa til de paagældende Institutioner — det var ganske vist ikke Arbejdsdirektoratet —, men vi nærmer os jo Jul og skal derfor nu være kristeligt anlagt og i Julestemning, saa det er ikke værd at komme ind paa den Side af Sagen. — Med Hensyn til Kortsystemet skal jeg sige til det ærede Medlem, at det kender jeg ganske udmærket. Jeg var med til at forhandle frem og tilbage om, hvorvidt det skulde være 62 eller 65 o. s. v., og til sidst lod vi det blive ved de 65, men jeg gør ogsaa opmærksom paa, at det herom anførte ligesom i øvrigt hele Loven kun skal gælde et halvt Aar, saa i og for sig kan jeg hævde, at Ministeren ikke har ændret noget principielt paa dette Punkt. Loven skal altsaa kun gælde et halvt Aar, og det er naturligvis bestemt ud fra dette, at Kasserne ved den store Arbejdsløshed kan komme i Nødstilstand, saa at de ikke kan klare deres Forpligtelser. — Endelig vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Bestemmelsen om samboende Familienemedlemmer har virket saa stærkt, at C.-Nævnet har været nødsaget til at forandre Bestemmelsen, det vil sige sætte en Minimumsgrænse, idet Bestemmelsen virkede saa stærkt, at Understøttelsen for nogle af disse Medlemmer blev til ingenting. Der er sat en Minimumsgrænse af 1 Kr. 33 Ø., under hvilken de ikke kan komme. — Det kan ikke være det ærede Medlem Hr. Kraghs Mening, at vi skal igennem en Krise og gøre Erfaringer paa dette Spørgsmaal — jeg kender jo ogsaa lidt til det ærede Medlem og ved, at han ikke er blottet for social Forstaaelse —, thi det vil jo i Virkeligheden sige, at de arbejdsløse skulde sulte, medens vi gjorde Erfaringer. Vi maa nu træffe en Ordning ud fra det, vi kan se kommer, for at kunne lindre den Nød, som denne Krise afstedkommer.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at det var meget forkert at føre de omhandlede Understøttelser op til, hvad den vedtægtsmæssige Understøttelse er. Det forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem maa jo ikke vide, hvad Understøttelsen er. Det, en Familieforsørger kan faa i Henhold til disse Understøttelser, er 24 Kr. om Ugen, for saa vidt hans Forsikring kun gælder for 6 Dage, og 28 Kr., hvis den gælder for 7 Dage, plus 45 Ø. for hvert Barn. Det kan da ikke være den radikale Opfattelse, at det er for meget for en Familie til at leve af, i modsat Fald forstaar jeg i alt Fald ikke de radikale Synspunkter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Jeg vil skænke den højtærede Minister de Bemærkninger, han gjorde om Revisionen af den kommunale Valglov. Jeg gaar nemlig ud fra, at den højtærede Minister i Øjeblikket glemte, at der mellem Vedtagelsen af den kommunale Valglov og dens Revision var sket en fuldstændig Forfatningsændring her i Landet, hvori Forklaringen paa dette maa søges.

Den højtærede Minister siger, at der intet staar i Loven om, at Nævnet skal høres, naar en Revision af Loven finder Sted, og det er ogsaa ganske sikkert, det er der ikke noget om, men derfor var det alligevel ingen Skade til at høre det, navnlig heller ikke for den højtærede Minister. Det havde maaske øget hans Kendskab til disse Forhold, hvis han havde sikret sig denne sagkyndige Institutions Udtalelse om Sagen. Naar den højtærede Minister heroverfor siger, at den virkelige Sagkundskab har deltaget i Overvejelserne og Udarbejdelsen af dette Lovforslag, altsaa ogsaa gennem Arbejdsdirektoratet, har jeg naturligvis ikke Ret til at tvivle derom, men saa maa man rigtignok forbavses i højeste Grad over, at man ikke har gjort den højtærede Minister opmærksom paa, at det ikke er Lovgivningens Udenværker, han her bevæger sig i, men at han paa mere end eet Punkt er gaaet direkte ind i de centrale Problemer i denne Sag. — Den højtærede Minister siger, at Afsnit III er en integrerende Del af Loven. Men saa maa den højtærede Minister jo være uvidende om, at hans Partifæller under Behandlingen af Sagen i Lændstinget foreslog, at Afsnit III ophævedes, fuldstændig gik ud af Loven; de har altsaa ikke haft den Opfattelse, at det var en integrerende Del af den. Naar den højtærede Minister derefter siger, at de to Afsnit, Afsnit III om den fortsatte Hjælp og det 2det Afsnit angaaende den forsikringsmæssige, vedtægtsmæssige Hjælp, har en naturlig Forbindelse med hinanden, og i denne Sammenhæng taler om, at kun den, der har været inde under den forsikringsmæssige Støtte, foranlediget ved Arbejdsløshed, kan komme ind under den Hjælp, som ydes i Henhold til Afsnit III, saa maa det bero paa en fuldstændig Misforstaaelse fra den højtærede Ministers Side, for det kan vel ikke være hans Mening her at ville hævde, at kun saadanne, som er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og derved er arbejdsløshedsforsikrede, kan faa Hjælp, naar den vedtægtsmæssige Støtte er opbrugt, i Henhold